

Президент
Томас С. Монсон

ПРОРОКИ СКЕРОВУЮТЬ НАС

Кілька років тому я сидів у кімнаті Солт-Лейкського храму, де раз на тиждень зустрічається Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів. Я поглянув на стіну, яка була навпроти [місць] Першого Президентства, і почав розглядати портрети кожного з Президентів Церкви.

Вдивляючись в них, моїх попередників—від Пророка Джозефа Сміта (1805–1844) до Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008)—я подумав: “Який я вдячний за скерування кожного з них!”

Це великі мужі, які ніколи не вагалися, ніколи не слабшали і ніколи не здавалися. Це—чоловіки Божі. Коли я думаю про цих сучасних пророків, яких я знав і любив, то згадую їхнє життя, їхні риси характеру та їхні натхненні вчення.

Президент Гебер Дж. Грант (1856–1945) був Президентом Церкви, коли я народився. Розмірковуючи про його життя і вчення, я думаю, що рисою, яку завжди виявляв Президент Грант, була наполегливість—наполегливість у тому, що є добрим і благородним.

Президент Джордж Альберт Сміт (1870–1951) був Президентом Церкви під час того, як я служив єпископом мого приходу в Солт-Лейк-Сіті. Він зауважував, що між Господом і супротивником постійно відбувається серйозна боротьба з “перетягування канату”. “Якщо ви будете стояти на стороні Господа від тієї лінії,—навчав він,—ви будете знаходитися під Його впливом і у вас не виникатиме бажання чинити неправильно”¹.

У 1963 році Президентом Девідом О. Мак-Кеем (1873–1970) мене було покликано служити членом Кворуму

дванадцятьох. Він навчав повазі до інших власним способом життя. “Справжнє християнство,—сказав він,—є любов’ю на ділі”².

Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972), один з найплідніших письменників Церкви, мав за керівний принцип свого життя глибоке вивчення евангелії. Він безперервно вивчав Писання і був знайомий з ученнями і доктринами, які знаходяться на їхніх сторінках, як ніхто інший з усіх, кого я знав.

Президент Гарольд Б. Лі (1899–1973) служив моїм президентом колу, коли я був хлопчиком. Його улюбленою цитатою була така: “Стійте на святих місцях і не сходьте”³. Він заохочував святих бути в гармонії з підказками Святого Духа і сприйнятливими до них.

Я вірю, що керівним принципом у житті Президента Спенсера В. Кімбола (1895–1985) була відданість. Він був повністю, цілком відданим Господу. Також він був відданим життю за евангелією.

Коли Президентом Церкви став Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994), він покликав мене служити його другим радником у Першому Президентстві. Любов була його керівним принципом, вираженим улюбленою цитатою зі слів Спасителя: “Якими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, як Я є”⁴.

Президент Говард В. Хантер (1907–1995) був тим, хто завжди шукав в інших найкраще. Він завжди був ввічливим; він завжди був смиренним. Я мав за привілей служити його другим радником.

Президент Гордон Б. Хінклі навчав нас робити все можливе. Він приносив могутнє свідчення про

Спасителя і Його місію. Він учив нас з любов'ю. Для мене служити Його першим радником було честю і благословенням.

Спаситель посилає пророків, тому що Він нас любить. Під час щорічної генеральної конференції генеральні авторитети Церкви знову матимуть привілей ділитися

Його словом. Ми підходимо до цієї відповідальності з великою серйозністю та смиренням.

Які ми благословенні, що відроджена Церква Ісуса Христа є на землі і що Церква заснована на камені одкровення. Постійне одкровення—це сама суть евангелії Ісуса Христа.

Давайте ж підготуємося до отримання особистого одкровення, яке в повноті приходить під час генеральної конференції. Нехай наші серця будуть сповнені рішучості, коли ми підніматимемо наші руки, щоб підтримати сучасних пророків і апостолів. Нехай нас буде просвітлено, піднесено, втішено і зміцнено, коли ми слухатимемо їхні послання. І нехай ми будемо готові заново присвятити себе Господу Ісусу Христу—Його евангелії та Його роботі—і жити з оновленим рішенням дотримуватися Його заповідей і виконувати Його волю. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джордж Альберт Сміт* (2011), с. 191.
2. *Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* (2004), с. 181.
3. Учення і Завіти 87:8.
4. 3 Нефій 27:27.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Президент Монсон ділиться важливими уроками, засвоєними від попередніх пророків. Також він нагадує нам, що “Спаситель посилає пророків, тому що Він нас любить”. Служачи тим, кого ви навчаєте, ви можете обговорити, як пророки і апостоли є ознакою Божої

любви до нас. На ваш розсуд можете поділитися порадою з якогось із виступів Президента Монсона на минулій генеральній конференції. Запросіть тих, кого навчаєте, підготуватися до генеральної конференції, переглядаючи виступи, які їх особливо надихнули і допомогли їм відчути любов Спасителя.

Одного серця

З молитвою вивчіть цей матеріал і прагніть натхнення, щоб знати, чим поділитися. Як розуміння мети Товариства допомоги підготує дочок Бога до благословень вічного життя?

“І Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, і перебували в праведності; і не було бідних серед них” (Мойсей 7:18). Як ми можемо стати єдиними?

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “У серці англійського слова *спокута* знаходиться слово *єдиний*. Якби все людство зрозуміло це, не було б жодної людини, про яку б ми не турбувалися, незалежно від їхнього віку, раси, статі, релігії або соціального чи економічного становища. Ми б намагалися наслідувати Спасителя і ніколи б не були жорстокими, байдужими, невірними або нечутливими до інших”¹.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, навчав: “Там, де люди мають Духа, там, найвірогідніше, панує злагодя. ... Дух Бога ніколи не породжує суперечки (див. 3 Нефій 11:29). ... Він веде до особистого спокою і почуття єдності з іншими”².

Віра
Сім'я
Допомога

Говорячи про сімейні випробування, Керол М. Стівенс, яка служила першим радником у Генеральному президентстві Товариства допомоги, казала: “Мені ніколи не доводилося пережити розлучення, біль і почуття небезпеки, які з'являються, коли людину залишають, або відчуття відповідальності як це бути матір'ю-одиначкою. Я не переживала смерть дитини, безплідність або потяг до особи тієї ж статі. Мені не довелося зазнати жорстокого ставлення до себе, хронічного захворювання чи мати згубну звичку. У мене не було можливості пройти ці випробування.

... Однак завдяки моїм особистим іспитам і випробуванням ... я добре пізнала Того, Хто дійсно розуміє. ... І, крім того, я пройшла всі, щойно

згадані смертні випробування, перебуваючи в ролі дочки, матері, бабусі, сестри, тітки і друга.

Як Божі дочки, які зберігають завіти, ми маємо можливість не тільки навчатися на своїх особистих викликах, ми маємо можливість об'єднуватися у співпереживаннях та співчутті, коли підтримуємо інших членів Божої сім'ї в їхніх випробуваннях”³.

Додаткові уривки з Писань та інформація

Іван 17:20–23; Ефесянам 4:15; Мосія 18:21–22; 4 Нефій 1:15
reliefsociety.lds.org

ПОСИЛАННЯ

1. М. Рассел Баллард, “Спокута і ціна однієї душі”, *Ліягона*, трав. 2004, с. 86.
2. Генрі Б. Айрінг, “That We May Be One,” *Ensign*, May 1998, 67.
3. Керол М. Стівенс, “Сім'ю створив Господь”, *Ліягона*, трав. 2015, сс. 11–12.

Поміркуйте
над цим

Як єдність
між нами
домагає
нам стати
одним цілим
з Богом?